

Dosarul nr. 3ra-659/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani – C. Guzun
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, V. Negru, I. Muruianu

DECIZIE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Victor Boico
Nina Vascan

examinând recursul depus de către Nicolae Munteanu, reprezentat de avocații Inga Roșca și Vasile Tarnovschi,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolae Munteanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Centrul Național Anticorupție cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ privind recalcularea cuantumului pensiei și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 02 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a casat hotărârea din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 18 martie 2019, Nicolae Munteanu, reprezentat de avocatul Inga Roșca, a depus cerere de chemare în judecată, concretizată prin cererea din 24 mai 2019, împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Centrul Național Anticorupție cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ privind recalcularea cuantumului pensiei și repararea prejudiciului moral (f.d. 44-51, Vol.I).

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, Nicolae Munteanu a activat în cadrul Serviciului evidenței speciale și căutarea persoanelor din cadrul Direcției generale combaterea corupției a Centrului Național Anticorupție.

Prin Certificatul-decizie medical nr. 346 al Comisiei medical-centrale a SM al MAI la 26 noiembrie 2018 s-a stabilit că Nicolae Munteanu este „inapt pentru serviciul militar în timp de pace, apt limitat de gr. II la război”.

Prin ordinul Centrului Național Anticorupție nr. 435 din 29 noiembrie 2018 s-a eliberat din servicii Centrului Național Anticorupție locotenentul-colonel Nicolae Munteanu, în temeiul art. 34 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 1104-XV din 06 iunie 2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție – în cazul incapacității de îndeplinire a atribuțiilor constatate prin examenul medical de specialitate.

Astfel, la 06 decembrie 2018, Nicolae Munteanu s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani cu cerere, prin care a solicitat stabilirea dreptului la pensie pentru vechime în muncă, în temeiul prevederilor art. 13 lit. b) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993.

Prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani nr. 93/2018/72543 din 10 ianuarie 2019 s-a refuzat în stabilirea pensiei lui Nicolae Munteanu pentru vechime în muncă, din motiv că acesta nu întrunește, în corespundere cu prevederile art. 13 lit. b) din Legea nominalizată, un stagiu de cotizare de minim 25 de ani, confirmând doar 20 de ani 4 luni 6 zile.

În această ordine de idei, la 31 ianuarie 2019, Nicolae Munteanu s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani nr. 93/2018/72543 din 10 ianuarie 2019.

Prin răspunsul din 18 februarie 2019, recepționat la 24 februarie 2019, Casa Națională de Asigurări Sociale a respins pretențiile lui Nicolae Munteanu împotriva deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani nr. 93/2018/72543 din 10 ianuarie 2019.

În acest sens, reprezentantul reclamantului a notat că la calcularea vechimii în muncă a lui Nicolae Munteanu nu s-a luat în calcul perioada de studii la zi efectuate până la 1999, ceea ce constituie 4 ani 10 luni 23 de zile.

De asemenea, nu a fost luată în considerare și perioada de 2 ani 22 zile de activitate în cadrul ÎI „Munteanu Igor” în funcția de contabil-șef. Or, Casa Națională de Asigurări Sociale din perioada de activitate în cadrul ÎI „Munteanu Igor” a acceptat doar anul 1998, din motiv că pentru perioada anilor 1996, 1997, 1999 nu este reflectată achitarea contribuțiilor individuale de asigurări sociale.

La fel, din calculul vechimii în muncă neîntemeiat au fost excluse 12 zile din luna iulie 2004, din motiv că nu sunt achitări de contribuții individuale pentru perioada 02 iulie 2002 – 12 iulie 2004, or, în această perioadă reclamantul a deținut funcția de controlor revizor în cadrul Centrului Național Anticorupție.

Reclamantul Nicolae Munteanu a solicitat prin cererea de chemare în judecată concretizată anularea ca fiind ilegale a deciziilor Casei Naționale de Asigurări Sociale, oficiul Buiucani nr. 93/2018/72543 din 10 ianuarie 2019, nr. 93/2019/33049 din 19 martie 2019; actului administrativ individual defavorabil materializat prin scrisoarea nr. M-272/19 din 18 februarie 2019, emis de Casa Națională de Asigurări Sociale; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită o decizie, prin care se va admite cererea depusă de către Nicolae Munteanu la 06 decembrie 2018, cu stabilirea pensiei pentru vechime în muncă în temeiul prevederilor art. 13 lit. b) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993; încasarea sumei de 50000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis parțial acțiunea depusă de Nicolae Munteanu.

S-au anulat deciziile Casei Naționale de Asigurări Sociale, oficiul Buiucani nr. 93/2018/72543 din 10 ianuarie 2019, nr. 93/2019/33049 din 19 martie 2019 și actul administrativ individual defavorabil materializat prin scrisoarea nr. M-272/19 din 18 februarie 2019, emis de Casa Națională de Asigurări Sociale.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită o decizie nouă, prin care se va dispune admiterea cererii înaintate de către Nicolae Munteanu la 06 decembrie 2018 cu stabilirea pensiei pentru vechime în muncă în temeiul

prevederilor art. 13 lit. b) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

S-a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul lui Nicolae Munteanu cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

În rest, pretențiile s-au respins ca fiind neîntemeiate (f.d. 124, 126-133 recto-verso, Vol.I).

La 14 ianuarie 2020, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 Codul administrativ, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel, iar la 13 martie 2020 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală ca fiind neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de Nicolae Munteanu (f.d.135, 140-145, Vol.I).

Prin decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 179, 180-191, Vol.I).

Prin decizia din 09 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a casat integral decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.231-239, Vol.I).

Prin decizia din 02 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a casat hotărârea din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o decizie nouă de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.105-120, Vol.II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că pretențiile reclamantului cu privire la anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale, oficiul Buiucani nr. 93/2019/33049 din 19 martie 2019; anularea actului administrativ individual defavorabil materializat prin scrisoarea nr. M-272/19 din 18 februarie 2019, emis de Casa Națională de Asigurări Sociale; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale la emiterea unei noi decizii, prin care se va dispune admiterea cererii înaintate de către Nicolae Munteanu la 06 decembrie 2018 cu stabilirea pensiei pentru vechime în muncă în temeiul prevederilor art. 13, 14 lit.b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, sunt neîntemeiate.

Or, din materialul probator prezentat la materialele cauzei, instanța de apel a constatat că Nicolae Munteanu nu întrunește condițiile stabilite de art. 13 lit. b) a Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993.

La fel, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată și pretenția reclamantului privind repararea prejudiciului moral. Or, Nicolae Munteanu în confirmarea pretenției de încasare a prejudiciului moral cauzat în sumă de 50000 de lei, nu a prezentat probe cu privire la temeiul suferințelor psihice, fizice, felul în care s-au manifestat acestea, durata și intensitatea acestora, sau alte circumstanțe importante pentru aprecierea justă și echitabilă a prejudiciului moral într-adevăr cauzat.

La 05 aprilie 2021 Nicolae Munteanu, reprezentat de avocatul Inga Roșca a depus recurs împotriva deciziei din 02 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Iar, la 03 iunie 2021 Nicolae Munteanu, reprezentat de avocatul Vasile Tarnovschi a prezentat motivarea recursului, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și în referința depusă la cererea de apel, suplimentar invocându-se că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, totodată fiind admise și alte încălcări, care au dus la soluționarea greșită a litigiului și încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Suplimentar, recurentul a menționat că Casa Națională de Asigurări Sociale a refuzat în stabilirea pensiei sale, conform vechimii în muncă calculată de Centrul Național Anticorupție, iar din motive inexplicabile, a stabilit mai întâi, prin decizia nr.93/2018/72543 din 10 ianuarie 2019 doar vechimea totală de muncă de 20 ani 4 luni și 6 zile, apoi prin scrisoarea din 18 februarie 2019 vechimea în muncă aplicabilă de 21 ani 3 luni și 10 zile, ca în final, prin decizia nr.93/20109/33049 din 19 martie 2019 să stabilească vechimea în muncă aplicabilă de 22 ani 9 luni și 18 zile.

Finalmente, recurentul a notat că Casa Națională de Asigurări Sociale a inclus în stagiul total de cotizare doar 50% din perioada studiilor sale, desfășurate la Academia de Studii Economice pe parcursul a 4 ani 10 luni și 23 zile, dar în eventualitatea aplicării perioadei integrale a studiilor, doar pe acest aspect există de fapt stagiul total de 25 ani 3 luni și 29 zile, care acordă dreptul la pensie în condițiile stabilite de art. 13 lit. b) a Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993.

De altfel, Nicolae Munteanu, reprezentat de avocatul Vasile Tarnovschi a punctat că instanța de apel a casat hotărârea primei instanțe, în exclusivitate reieșind din argumentele Casei Naționale de Asigurări Sociale invocate în motivarea apelului, fără a supune unui examen efectiv, dacă pct.7 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar” este de fapt aplicabil cazului dat, fapt ce demonstrează aplicarea eronată a normelor de drept material. Or, pct.7 lit. d) al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar” nu este aplicabil prezentului caz, respectiv nu urma a fi aplicat de către instanța de apel.

În susținerea acestui argument, s-a menționat că Casa Națională de Asigurări Sociale și instanța de apel, în mod eronat au aplicat pct.7 lit. d) al Hotărârii Guvernului Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar” la includerea în vechimea în muncă doar a 50% din perioada de studii a lui Nicolae Munteanu, care sunt confirmate prin copia carnetului de muncă prezentat integral în instanța de apel (f.d.24-41 VoI.II) și prin adeverința Academiei de Studii

Economice nr.02/85 din 03 februarie 2021 (f.d.48 VoI.II). Or pct.7 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar” și art.18 lit. b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 sunt aplicabile doar categoriei de persoane cu dreptul la pensie stabilită de art.13 lit. a) al Legii nr. 1544/1993, care se pensionează exclusiv în baza vechimii în muncă în serviciu, motiv din care legiuitorul a și reglementat în mod separat această categorie de persoane, prin art.18 al Legii nominalizate și prevederile acestui articol transpuse în pct.7 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

Având în vedere cele expuse, recurentul consideră că prima instanță corect a aplicat integral perioada de studii de 4 ani 10 luni și 23 zile în stagiul pentru vechimea în muncă generală, ce formează vechimea totală de minim 25 ani, conform art.13 lit. b) a Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993.

La fel, recurentul a subliniat că speței îi sunt aplicabile prevederile art.5 alin.(2) lit. g) și art.50 alin.(1) lit. d), e) ale Legii nr.156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, care stabilesc că în stagiul de cotizare și respectiv în vechimea de muncă se includ perioadele în care s-au desfășurat studiile în instituțiile de învățământ superior de zi realizat până la 01 ianuarie 1999. Or, la caz, Nicolae Munteanu se încadrează în categoria persoanelor stabilite de art.13 lit. b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, cu dreptul la pensie ce urmează să aibă vechimea de muncă combinată, adică vechimea specială în serviciu de minim 12 ani 6 luni și vechimea de muncă în regim obișnuit, care este reglementată de Legea nr.156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii.

Mai mult, recurentul a menționat că însăși Casa Națională de Asigurări Sociale a inclus, conform Legii nr.156/1998 în vechimea totală celelalte activități ale lui Nicolae Munteanu, care nu se atribuie la serviciu militar în instituțiile de forță. Astfel, este neîntemeiat argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale că Nicolae Munteanu nu poate solicita aplicarea Legii nr. 156/1998 în situația în care solicită stabilirea dreptului la pensie în temeiul Legii nr.156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii.

În continuare, a accentuat că acțiunile Casei Naționale de Asigurări Sociale față de Nicolae Munteanu la refuzul stabilirii pensiei, conform art. 13 lit. b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, au fost stabilite ca fiind discriminatorii, prin decizia din 09 iulie 2019 a Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, adoptată în cauza nr.81/19.

Aici, recurentul a relevat că decizia nominalizată în privința discriminării constatate față de Nicolae Munteanu, a fost adoptată inclusiv în contextul în care Casa Națională de Asigurări Sociale a stabilit dreptul la pensie pentru alți angajați ai Centrului Național Anticorupție cu includerea în stagiul total a studiilor integrale efectuate în învățământul superior, fapt ce se confirmă prin probele administrate la materialele cauzei și în special, decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale din 30 martie 2017, pentru stabilirea pensiei fostului angajat al Centrului Național Anticorupție dnul Serghei Bușmachi, în temeiul certificatului Centrului Național Anticorupție din 30 martie 2017, unde sunt incluse integral 1 la 1 studiile la zi în cadrul Universității de Vest din Timișoara (f.d.90, f.d.78 Vol.I). Iar, o situație similară a fost și în privința ex-angajatului Centrului Național Anticorupție dnul Vatavu Rubin, prin decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale din 09 ianuarie 2017, în temeiul certificatului Centrului Național Anticorupție din 09 ianuarie 2017, unde sunt incluse integral 1 la 1 studiile la zi în cadrul Academiei de Studii Economice (f.d.88, f.d.89 Vol.I).

Cu referire la concluzia instanței de apel în privința activității lui Nicolae Munteanu în calitatea de contabil-șef la Îl „Munteanu Igor”, recurentul a menționat că înscrierea perioadei angajării în carnetul de muncă a constituit o greșală tehnică din partea angajatorului la efectuarea nemijlocită a acestei înscrieri, care nu-i poate fi incriminată.

Mai mult, recurentul a precizat că doar aplicarea stagiului integral de studii în condițiile expuse, duce în mod independent la întrunirea condițiilor pentru apariția dreptului la pensie, în condițiile stabilite de art. 13 lit. b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993.

Referitor la concluzia instanței de apel, precum că Nicolae Munteanu nu a prezentat carnetul integral de muncă, ce ar confirma activitatea sa în cadrul Direcției Generale Finanțe a Primăriei mun. Chișinău, recurentul a menționat că acest fapt confirmă încă o dată examinarea superficială a cauzei de către Curtea de Apel Chișinău. Or, la rejudecarea cauzei în instanța de apel a fost prezentată copia integrală a carnetului său de muncă (f.d.22-41 Vol.II).

Mai mult, Casa Națională de Asigurări Sociale nici nu a disputat această perioadă de activitate, incluzând-o fără rezerve în perioada stagiului general de muncă și perioada de activitate în cadrul Direcției Generale Finanțe a Primăriei mun. Chișinău.

În altă ordine de idei, recurentul a indicat că decizia contestată a fost emisă contrar prevederilor art. 1 Protocolul Nr.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La acest capitol, Nicolae Munteanu, reprezentat de avocatul Vasile Tarnovschi a relatat că are o „speranță legitimă” în sensul autonom a art. 1 Protocolul Nr.1 CEDO, În condițiile în care conform dispoziției art. 13 lit. b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 el a acumulat o vechime totală de 25 ani 3 luni și 29 zile (prin aplicarea integrală a perioadei de studii), din care cel puțin 12 ani și 6 luni vechime în serviciul militar, fiind astfel în prezența condițiilor pentru stabilirea dreptului la pensie. Mai mult, existența „speranței legitime” în calitatea de bun în sensul autonom a art. 1 Protocolul Nr.1 CEDO, este confirmată nu numai de stabilirea acestui drept de către norma legală înaintată, dar și de faptul că există o practică a Casei Naționale de Asigurări

Sociale, prin care a stabilit în mod similar dreptul la pensie altor ex-angajați ai Centrului Național Anticorupție, cu calcularea integrală în vechimea de muncă a perioadei de studii.

Recurentul a menționat că Casa Națională de Asigurări Sociale și instanța de apel au refuzat în stabilirea pensiei pe motivul neîntrunirii stagiului total cerut de lege, datorită includerii în stagiul total doar a 50% din perioada studiilor în învățământul superior, în temeiul pct.7 lit. d) al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar”.

Această acțiune constituie o ingerință în dreptul la respectul proprietății garantat de art. 1 Protocolul Nr.1 CEDO, iar chestia care urmează a fi analizată este dacă această ingerință întrunește exigențele art. 1 Protocolul Nr.1 CEDO.

Astfel, recurentul a opinat că deoarece la caz, nu sunt aplicabile prevederile pct.7 lit. d) a Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar” de către Casa Națională de Asigurări Sociale și instanța de apel, refuzul stabilirii pensiei în condițiile art. 13 lit. b) a Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, nu este conform principiului legalității în sensul art.1 Protocolul Nr.1 CEDO.

La 03 iunie 2021 în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale și Centrului Național Anticorupție a fost expediată copia recursului depus de Nicolae Munteanu, reprezentat de avocatul Vasile Tarnovschi, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 24 iunie 2021 Centrul Național Anticorupție a solicitat admiterea recursului depus de Munteanu Nicolae.

Deși Casa Națională de Asigurări Sociale a recepționat copia recursului depus de Nicolae Munteanu, reprezentat de avocații Inga Roșca și Vasile Tarnovschi, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei, până la data stabilită pentru examinarea recursului, aceasta nu a depus referință, în care să-și expună opinia asupra acestuia.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul depus la 05 aprilie 2021 și motivarea recursului prezentată la 03 iunie 2021 sunt în termen, or, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 02 martie 2021 și notificată recurentului Nicolae Munteanu la 04 mai 2021 (f.d.128, Vol.II).

Prin încheierea din 23 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de către Nicolae Munteanu, reprezentat de avocații Inga Roșca și Vasile Tarnovschi a fost numit pentru examinare în complet de 5 judecători.

Conform art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului, au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, decizia din 02 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 20 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani urmează a fi casate și emisă o nouă decizie de admitere parțială a acțiunii înaintate de Nicolae Munteanu.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

Conform art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Din materialele cauzei rezultă că la 26 noiembrie 2018, Comisia medicală centrală a SM al MAI, a emis Certificatul-decizie medical nr. 346, prin care a stabilit că Munteanu Nicolae este inapt pentru serviciul militar în timp de pace, apt limitat de gr. II la război (f.d.11, Vol.I).

Prin ordinul directorului Centrului Național Anticorupție nr. 435 din 29 noiembrie 2018 a fost eliberat din serviciul Centrului Național Anticorupție, locotenentul-colonel Nicolae Munteanu, în temeiul art. 34 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 1104-XV din 06 iunie 2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție – în cazul incapacității de îndeplinire a atribuțiilor constatate prin examenul medical de specialitate (f.d.12, Vol.I).

Conform certificatului privind stagiul de muncă general la pensie pentru vechime în muncă, ținând cont de stagiul de muncă civil nr. 30 din 29 noiembrie 2018, vechimea în serviciu (vechimea totală în muncă) pentru fixarea pensiei lui Nicolae Munteanu, la data de 29 noiembrie 2018 constituie 28 ani

03 luni 27 zile, dintre care 14 ani 04 luni 16 zile în serviciul special.

La 06 decembrie 2018, Nicolae Munteanu a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani cerere, prin care a solicitat stabilirea dreptului la pensie pentru vechime în muncă, în temeiul prevederilor art. 13 lit.b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 (f.d.14, Vol.I).

Prin decizia nr. 93/2018/72543 din 10 ianuarie 2019, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani a refuzat să-i stabilească lui Nicolae Munteanu pensia pentru vechime în muncă, invocând faptul că, acesta nu întrunește condițiile art. 13 lit.b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, și anume un stagiul de cotizare de minim 25 ani, confirmându-se doar 20 ani, 4 luni, 6 zile (f.d.15, Vol.I).

La 31 ianuarie 2019, Nicolae Munteanu a depus la Casa Națională de Asigurări Sociale cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani nr. 93/2018/72543 din 10 ianuarie 2019 și emiterea unei noi decizii de admitere a cererii privind stabilirea pensiei pentru vechime în muncă, în temeiul prevederilor art. 13 lit. b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 (f.d.16-19, Vol.I).

La 18 februarie 2019, Casa Națională de Asigurări Sociale a remis în adresa lui Nicolae Munteanu răspunsul la cererea prealabilă, prin care a respins pretențiile acestuia, din lipsa vechimii în muncă necesare în vederea stabilirii pensiei în temeiul art. 13 lit. b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993. Or, Casa Națională de Asigurări Sociale a considerat drept vechime în muncă doar perioada 21 ani 3 luni 10 zile, fără a lua în calcul perioada de 4 ani 10 luni 23 zile, ce constituie perioada de studii la zi efectuate până în anul 1999, precum și perioada 2 ani 22 zile de activitate în cadrul ÎI „Munteanu Igor” în calitate de contabil-șef. Casa Națională de Asigurări Sociale a acceptat din perioada de activitate din cadrul ÎI „Munteanu Igor” doar anul 1998, dat fiind faptul că pe perioada anilor 1996, 1997, 1999 nu sunt reflectate achitări în contribuțiile individuale. De asemenea, nu sunt achitări de contribuții individuale pentru luna iulie 2004 (perioada 02 iulie 2002-12 iulie 2004 – controlor-revizor CNA), astfel, fiind excluse din calculul vechimii totale de 12 zile din luna iulie 2004 (f.d.20-21, Vol.I).

La 18 martie 2019, Nicolae Munteanu, reprezentat de avocatul Inga Roșca, a depus prezenta cerere de chemare în judecată, concretizată la 24 mai 2019, împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Centrul Național Anticorupție.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii reclamantului Nicolae Munteanu pe care a admis-o parțial (f.d.126-133, Vol.I).

Examinând prezenta cauză în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 08 iulie 2020 a respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 179, 180-191, Vol.I).

Prin decizia din 09 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a casat integral decizia

din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.231-239, Vol.I).

Rejudecând cauza, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 02 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău a admis apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, a casat hotărârea din 20 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și a emis o decizie nouă de respingere a acțiunii reclamantului Nicolae Munteanu ca fiind neîntemeiată (f.d.105-120, Vol.II).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând materialele dosarului în coraport cu criticele formulate în recurs și cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția instanțelor ierarhic inferioare contravine circumstanțelor cauzei și este greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator și interpretarea eronată a normelor de drept material. Or, o astfel de soluție rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele.

În susținerea concluziei, instanța de recurs menționează următoarele.

Conform art. 1 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) al Legii nominalizate, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi.

În corespundere cu art. 14 alin. (1) din aceeași lege, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 16 alin. (1) al legii enunțate, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Conform art. 13 pct. b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, dreptul la pensie pentru vechime în serviciu îl au: militarii care au satisfăcut serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, eliberați din serviciu pentru limită de vîrstă sau din motive de boală, care, în ziua eliberării din serviciu, au o vechime totală în muncă de cel puțin 25 de ani calendaristici, din care cel

puțin 12 ani și 6 luni în serviciul militar sau în serviciul în organele afacerilor interne.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) și (2) lit. g) al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, în sistemul public, stagiul de cotizare însumează toate perioadele contributive.

Perioadele necontributive ale asiguratului asimilate stagiului de cotizare sînt: perioadele în care au fost realizate activitățile specificate la art. 50 alin. (1) lit. d) și e) pînă la 1 ianuarie 1999.

În corespundere cu art. 50 alin. (1) lit. e) al Legii enunțate, în afară de perioadele specificate la art.5, în stagiul de cotizare se includ perioadele în care s-au desfășurat următoarele activități pînă la 1 ianuarie 1999: studiul în instituțiile de învățămînt superior de zi.

Iar, conform art. 51 alin. (1) și (2) al aceleiași Legi, stagiul de cotizare realizat anterior implementării evidenței individuale se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte acte eliberate în modul stabilit.

Modul de confirmare a stagiului de cotizare menționat la alin.(1) se stabilește de către Guvern.

Totodată, conform pct. 63 subpct. 7) și pct. 64 din Regulamentu privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 21 martie 2017, în stagiul de cotizare, pe lîngă perioadele specificate la pct.61 din prezentul Regulament, se includ următoarele activități și perioade realizate pînă la 1 ianuarie 1999: perioada de studii în instituțiile de învățămînt universitar superior de zi (institute, universități, academii).

Stagiul de cotizare se exprimă în ani și se calculează prin însumarea lunilor pentru care s-au plătit contribuții în mărimile stabilite în Legea privind sistemul public de asigurări sociale și împărțirea acestor sume la 12. Rezultatul obținut se rotunjește pînă la o unitate după virgulă.

La fel, în corespundere cu pct. 68, 69, 70 ale Regulamentului nominalizat, stagiul de cotizare se confirmă în baza documentelor eliberate de la locul de muncă, serviciu, studii sau alte activități care se includ în stagiul de cotizare ori a documentelor eliberate de organizațiile ierarhic superioare, precum și de instituțiile de arhivă.

Stagiul de cotizare realizat pînă la introducerea evidenței individuale de asigurări sociale (pînă la 1 ianuarie 1999) se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte documente eliberate în modul stabilit.

În urma introducerii evidenței individuale de asigurări sociale (după 1 ianuarie 1999), stagiul de cotizare se confirmă în baza datelor din contul personal de asigurări sociale al persoanei asigurate, gestionat în conformitate cu Legea privind sistemul public de asigurări sociale.

Actul de bază care confirmă stagiul de cotizare, conform pct.69 alineatul întîi, este carnetul de muncă. În lipsa carnetului de muncă sau în cazurile în care carnetul de muncă include înscrieri incorecte și imprecise sau lipsesc înscrierile respective despre anumite perioade de activitate, pentru confirmarea stagiului se iau în considerare adeverințele, extrasele din ordine, contul personal al angajatului în care se reflectă salariul calculat lunar, schema de încadrare și alte documente ce conțin informații referitoare la perioada de muncă.

Iar, potrivit pct. 82 al aceluiași Regulament, documentele prezentate pentru confirmarea stagiului de cotizare trebuie să fie confirmate prin semnătura conducătorilor și ștampila întreprinderii, organizației (secțiilor de cadre).

Înscrierile în carnetul de muncă trebuie să fie executate în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația privind completarea, păstrarea și evidența carnetului de muncă în vigoare la momentul completării carnetului de muncă.

În cazul în care documentele prezentate pentru confirmarea stagiului de cotizare conțin devieri de la regulile stabilite, chestiunea privind posibilitatea utilizării lor în calitate de dovezi ale stagiului de cotizare este soluționată de către organele teritoriale de asigurări sociale.

Așadar, instanța de recurs relevă că potrivit Certificatului nr. 30 din 29 noiembrie 2018, precum și copiei carnetului de muncă anexat la materialele cauzei, Nicolae Munteanu deține o vechime totală în muncă de 30 ani 3 luni 27 zile, dintre care 14 ani, 4 luni și 16 zile - vechime în serviciu militar, cea ce corespunde condițiilor art. 13 lit. b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, care îi acordă reclamantului dreptul de a beneficia de pensie pentru vechime în muncă.

De altfel, potrivit înscrierii din rândul I al carnetului de muncă JT-I nr. 1115665 din 11 iulie 1990, ce aparține reclamantului Nicolae Munteanu, ultimul confirmă o vechime în muncă de 4 ani 10 luni și 23 zile, urmare a efectuării studiilor la zi în cadrul Universității de Stat din Moldova/Academia de Studii Economice din Moldova în perioada 04 august 1989-27 iunie 1994.

Astfel, ținând cont de normele de drept material nominalizate și probele anexate la materialele cauzei, instanța de recurs consideră că perioada de studii la zi în cadrul Universității de Stat din Moldova/ Academia de Studii Economice din Moldova 04 august 1989 – 27 iunie 1994, ce constituie 4 ani 10 luni și 23 zile, realizată de reclamantul Nicolae Munteanu, urmează a fi inclusă în vechimea în muncă a acestuia.

Așadar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel că perioada respectivă nu urma a fi inclusă în vechimea în muncă, deoarece potrivit art. 18 al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu art.13 lit.a) militarilor care îndeplinesc serviciu prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, al cărui mod este stabilit de Guvern, se ia în calcul: b) timpul de studii în instituții de învățământ superior civil, dar nu mai mult de 5 ani, calculându-se 6 luni de serviciu pentru un an de studii – persoanelor din corpul de ofițeri militari și din corpul de comandă (cu excepția corpului de ofițeri inferiori) al organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare; Această prevedere fiind valabilă doar pentru persoanele care au o vechime în muncă de cel puțin 20 ani 6 luni.

Aici, instanța de recurs relevă că instanța ierarhic inferioară eronat și-a întemeiat concluzia pe dispozițiile art. 18 lit. b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, conform cărora la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu art.13 lit.a) militarilor care satisfac serviciu prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, al cărui mod este stabilit de Guvern, se ia în calcul: timpul de studii în instituții de învățământ superior civil, dar nu mai mult de cinci ani, calculându-se 6 luni de serviciu pentru un an de studii - persoanelor din corpul de ofițeri militari și din corpul de comandă (cu excepția corpului de ofițeri inferiori) al organelor afacerilor interne și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

Or, la caz, reclamantul a solicitat stabilirea pensiei pentru vechime în muncă în baza prevederilor art. 13 lit. b) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, dar nu a art.13 lit.a) al Legii enunțate.

De altfel, Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, la art. 18 lit. b), prescrie modul de calculare a vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei, în mod exclusiv, doar pentru cazul prevăzut de art. 13 lit a) al aceluiași act normativ. Astfel, la stabilirea pensiei militarilor care au satisfăcut serviciu prin contract, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne care au o vechime în serviciu de cel puțin 20 de ani, se ia în calcul timpul de studii în instituții de învățământ superior civil, dar nu mai mult de cinci ani, calculându-se 6 luni de serviciu pentru un an de studii - persoanelor din corpul de ofițeri militari și din corpul de comandă, cu excepția corpului de ofițeri inferiori al organelor afacerilor interne.

Iar, pentru categoria prevăzută de art.13 lit. b) al Legii nominalizate, din care face parte și reclamantul Nicolae Munteanu, și anume- militarii care au satisfăcut serviciu prin contract, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne eliberate din serviciu pentru limită de vârstă sau din motive de boală care în ziua eliberării din serviciu au o vechime totală în muncă de cel puțin 25 de ani calendaristici, din care cel puțin 12 ani și 6 luni în serviciu militar sau în serviciu în organele afacerilor interne, Legea specială nr. 1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nu prevede modalitatea de calculare a vechimii în muncă, precum nici nu stabilește care perioade și în ce mod se vor lua în calcul la stabilirea vechimii în muncă.

Prin urmare, pentru situațiile nereglementate de legea specială, urmează a fi aplicate prevederile legii generale și anume, art. 5 și 50 ale Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, precum și normele incluse în pct. 63, 64 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 21 martie 2017, care reglementează dreptul de a include în vechime în muncă perioada studiilor la zi în instituția superioară de învățământ.

Mai mult, reieșind din materialele cauzei, Nicolae Munteanu are un stagiul combinat atât civil de 15 ani 11 luni și 11 zile, cât și în serviciu militar de 14 ani 4 luni 16 zile.

Așadar, instanța de recurs accentuează că pentru categoria militarilor prevăzuți la art. 13 lit. a) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, care au stagiul exclusiv militar li se vor aplica prevederile legii speciale și anume art. 18 lit. b) al Legii menționate. Iar, pentru militarii cu stagiul combinat, din care face parte și reclamantul prevăzuți la art. 13 lit. b) al Legii enunțate, legiuitorul nu a stabilit modul de calculare a stagiului în legea specială și, prin urmare, se vor aplica și dispozițiile legii generale la calcularea stagiului civil, art. 5 și 50 al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, care include și perioada studiilor la zi în instituțiile de învățământ superior.

La fel, instanța de recurs consideră eronat argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale, preluat de instanța de apel în motivarea soluției adoptate precum că, în temeiul prevederilor art. 48 al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, pensiile militarilor în termen, ale militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, ale persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale ofițerilor de protecție și colaboratorilor organelor securității statului, Centrului Național Anticorupție și ale membrilor familiilor acestora se stabilesc de către Casa Națională de Asigurări Sociale, în modul stabilit de Guvern, calcularea vechimii în muncă și anume, cea ce se referă la perioada studiilor în instituțiile de învățământ superior la zi pentru categoria persoanelor prevăzute la art. 13 b) al Legii nominalizate, se va face în modul stabilit de Guvern, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

Or, la interpretarea art. 48 al Legii menționate, acesta nu poate fi scos din contextul Capitolului VI al Legii și interpretat separat. Astfel, art. 48 al Legii enunțate, ce reglementează stabilirea pensiei se referă la instituțiile de solicitare a pensiei, termenii de stabilire a pensiei, recalcularea pensiei, după cum este inclus în capitol și nu la modul de calculare a vechimii în muncă, după cum a constatat instanța ierarhic inferioară.

Conform art. 7 alin. (1) al Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, forța juridică a actelor normative se stabilește în funcție de competența și statutul autorității publice emitente, precum și de categoria actului. Limitele de competență privind adoptarea, aprobarea sau emiterea actelor normative sînt stabilite de Constituția Republicii Moldova, de Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern și de alte acte normative.

Potrivit art. 16 alin. (2) al Legii menționate, actele normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate și ale autorităților publice autonome sînt emise sau aprobate numai în temeiul și pentru executarea legilor și a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului. Actele normative respective se limitează strict la cadrul

stabilit de actele normative de nivel superior pentru executarea cărora se emit sau se aprobă și nu pot contraveni prevederilor actelor respective. În clauza de adoptare a actelor normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate și ale autorităților publice autonome se indică expres actul normativ superior în temeiul căruia acestea sînt emise sau aprobate.

Iar, în conformitate cu pct. 7 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, în cazul persoanelor din corpul de ofițeri și cel de comandă (cu excepția inferiorilor) din organele afacerilor interne, corpul de ofițeri al Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare – perioada studiilor în instituțiile de învățămînt superior în diverse domenii, altele decît domeniile militarei, securității și ordinii publice, la secția cu frecvență, dar cel mult cinci ani, calculîndu-se 6 luni de vechime în muncă pentru 1 an de studii.

Corespunzător, în virtutea principiului supremației legii în raport cu actele normative subordonate acesteia, Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 este un act juridic cu putere juridică superioară în raport cu Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare. Respectiv, actul juridic cu forță juridică inferioară - Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, nu poate să contravină actului juridic superior și urmează a fi aplicat și interpretat în vederea executării Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993.

Mai mult, în conținutul art. 18 al Legii nominalizate se indică expres că, modul de calculare a vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu art. 13 lit. a) militarilor care satisfac serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare este stabilit de Guvern.

În acest sens, Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare în pct.7 lit. d), stabilește modul de calculare a vechimii în muncă, adică 6 luni de vechime în muncă pentru un an de studii, ce se referă la categoria

militarilor prevăzuți la art. 13 lit. a) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 și corespunde prevederilor art. 18 lit. b) al Legii indicate.

În continuare, instanța de recurs reține prevederile pct. 8 lit. k) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, conform cărora la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri ai Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, se acordă următoarele înlesniri: doi ani de vechime în muncă în autoritățile publice, în activitatea financiară, economică, de contabilitate și juridică pentru un an de serviciu, dar nu mai mult de 10 ani de serviciu – colaboratorilor Centrului Național Anticorupție.

La caz, însă nu poate fi inclusă în vechimea în muncă a reclamantului activitatea de controlor-revizor în cadrul Centrului Național Anticorupție, conform prevederilor pct. 8 lit. k) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, și anume doi ani de vechime în muncă în autoritățile publice, în activitatea financiară, economică, de contabilitate și juridică pentru un an de serviciu, dar nu mai mult de 10 ani de serviciu – colaboratorilor Centrului Național Anticorupție. Or, această normă este aplicabilă în cazul în care persoana nu confirmă stagiul special în serviciu (12 ani 6 luni).

Prin urmare, urmează de a calcula 2 ani 10 zile în calitate de controlor-revizor, pentru 1 an 5 zile în serviciu special.

De altfel, conform certificatului eliberat de Centrul Național Anticorupție nr. 30 din 29 noiembrie 2018 această perioadă este calculată 1:1.(f.d. 10, Vol.I).

Potrivit art. IV al Legii nr. 111 din 27 aprilie 2007 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, perioadele de activitate ale persoanelor fizice și persoanelor asigurate, realizate până la 1 ianuarie 2007 la instituții, întreprinderi și organizații, asupra cărora se extinde acțiunea prevederilor cap.IV al Legii nr.1164-XIII din 24 aprilie 1997 pentru punerea în aplicare a titlurilor I și II ale Codului fiscal, se consideră perioade contributive ce servesc ca temei pentru realizarea dreptului la asigurări sociale de stat.

În corespundere cu art. 27 al Legii nr. 111 din 27 aprilie 2007 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, conform cărora amnistie fiscală - anularea restanțelor reflectate în sistemul de evidență al Serviciului Fiscal de Stat, al Casei Naționale de Asigurări Sociale, inclusiv în sistemul de evidență specială, la situația din 1 ianuarie 2007, la impozitele, taxele, la alte plăți, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului de stat, la contribuțiile de asigurări sociale de stat, la primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului asigurărilor sociale de stat

și fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală, neachitate la data punerii în aplicare a prezentului capitol, inclusiv amânate și eșalonate (reeșalonate) conform legislației în vigoare.

Totodată, conform art. 28 alin. (3) al Legii enunțate, subiect al amnistiei fiscale sînt persoanele juridice și fizice care au restanțe reflectate în sistemul de evidență al Serviciului Fiscal de Stat, al Casei Naționale de Asigurări Sociale, inclusiv în sistemul de evidență specială, la situația din 1 ianuarie 2007, la impozitele, taxele, la alte plăți, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului de stat, la contribuțiile de asigurări sociale de stat, la primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului asigurărilor sociale de stat și fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală, neachitate la data punerii în aplicare a prezentului capitol, inclusiv amânate și eșalonate (reeșalonate) conform legislației în vigoare.

Potrivit art. 29 alin. (2) al Legii indicate, obiecte ale amnistiei fiscale sînt sumele restanțelor reflectate în sistemul de evidență al Serviciului Fiscal de Stat, al Casei Naționale de Asigurări Sociale, inclusiv în sistemul de evidență specială, la situația din 1 ianuarie 2007, la impozitele, taxele, la alte plăți, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului de stat, la contribuțiile de asigurări sociale de stat, la primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului asigurărilor sociale de stat și fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală, neachitate la data punerii în aplicare a prezentului capitol, inclusiv amânate și eșalonate (reeșalonate) conform legislației în vigoare.

Cu referire la perioada de activitate a reclamantului Nicolae Munteanu în cadrul ÎI „Munteanu Igor”, instanța de recurs relevă următoarele.

Așadar, potrivit extrasului din carnetul de muncă seria JIT-I № 1115665, în perioada 20 martie 1996 – 12 aprilie 1999, Nicolae Munteanu a activat în calitate de contabil-șef la ÎI „Munteanu Igor”, fiind eliberat din funcție în legătură cu lichidarea întreprinderii (f.d. 37, Vol.I, f.d.74, Vol.II).

Analizând copia carnetului de muncă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că acesta include înscriri incorecte, imprecise și lipsesc date referitor la temeiul presupuselor raporturi de muncă (f.d. 22-41, Vol.II).

Sub acest aspect este relevant că, carnetul de muncă nu este completat la rubrica temeiul înscrierii (documentul, numărul și data emiterii acestuia), cu indicarea numărului și datei ordinelor.

Respectiv, prin prisma pct. 70 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 21 martie 2017, copia extrasului din carnetul de muncă seria JIT-I № 1115665 nu constituie o probă concludentă, care ar confirma existența raporturilor de muncă ale lui Nicolae Munteanu și ÎI „Munteanu Igor” în perioada anilor 1996, 1997 și 1999.

De altfel, înscririle incorecte în carnetul de muncă al titularului Nicolae Munteanu seria JIT-I № 1115665, nu pot determina instanța să oblige Casa Națională de Asigurări Sociale să le includă în calculul total al vechimii în muncă, întru stabilirea pensiei reclamantului, pentru perioada anilor 1996, 1997 și 1999.

Or, conform informațiilor conținute în copia de pe extrasul carnetului de muncă seria JIT-I № 1115665, presupusele raporturi de muncă între Nicolae Munteanu și ÎI „Munteanu Igor” ar fi luat naștere la 20 martie 1996 (f.d. 26, Vol.I).

Totodată, conform certificatului privind calcularea și declararea contribuțiilor de asigurări sociale de stat pentru perioada anilor 1991 – 1998, ÎI „Munteanu Igor”, la înregistrare i-a fost atribuit codul fiscal 5333013 (f.d.35, Vol.I).

Potrivit informațiilor cu caracter public deținute de către IP „Agenția Servicii Publice”, ÎI „Munteanu Igor”, codul fiscal 5333013, a fost înregistrată la 30 octombrie 1997, adică peste 1 an și 7 luni după presupusa angajare a lui Nicolae Munteanu.

În acest sens, conform art. 4 alin. (4) din Legea cu privire la antreprenorial și întreprinderi nr. 845 din 03 ianuarie 1992, întreprinderea devine subiect de drept din momentul înregistrării de stat.

Astfel, în baza înscrisurilor administrate ca probe la materialele dosarului nu poate fi stabilit indubitabil faptul că Nicolae Munteanu putea avea raporturi de muncă cu ÎI „Munteanu Igor” începând cu 20 martie 1996, din moment ce presupusul angajator a fost înregistrat abia la 30 octombrie 1997.

Din considerentele enunțate, instanța de recurs conchide că perioada anilor 1996, 1997 și 1999, nu poate fi inclusă în vechimea de muncă a lui Nicolae Munteanu.

De altfel, la caz nu au fost anexate probe din care ar rezulta că, în sistemul de evidență sunt reflectate sumele pentru perioada de activitate în anii 1996, 1997, 1999 la ÎI „Munteanu Igor”, prin urmare, nu are acoperire juridică solicitarea reclamatului de a include această perioadă în calculul stagiului de cotizare.

Având în vedere cele enunțate, instanța de recurs consideră neîntemeiate deciziile Casei Naționale de Asigurări Sociale, oficiul Buiucani nr. 93/2018/72543 din 10 ianuarie 2019, nr. 93/2019/33049 din 19 martie 2019 și actul administrativ individual defavorabil materializat prin scrisoarea nr. M-272/19 din 18 februarie 2019, emis de Casa Națională de Asigurări Sociale, motiv din care urmează a fi anulate cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită o decizie nouă privind admiterea cererii înaintate de către Nicolae Munteanu la 06 decembrie 2018, cu stabilirea pensiei pentru vechime în muncă în temeiul prevederilor art. 13 lit. b) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993.

Conform art. 1422 alin. (1)-(2) Cod Civil (în vigoare la momentul depunerii cererii de chemare în judecată), În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Totodată, potrivit art. 1423 alin. (1) și (2) Cod civil (în vigoare la momentul depunerii acțiunii), mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor).

Obligația de a demonstra faptul cauzării reale a prejudiciului moral (suferințelor fizice sau psihice suportate) o exercită partea care se consideră vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice și să probeze concret, prin ce sau manifestat aceste prejudicieri și legătura de cauzalitate a acestora cu acțiunile părții pârâte.

Astfel, cu referire la pretenția de reparare a prejudiciului moral cauzat în sumă de 50000 de lei, instanța de recurs consideră că Nicolae Munteanu nu a prezentat la materialele cauzei probe justificative, care ar demonstra suferințele psihice, fizice, felul în care s-au manifestat acestea, durata și intensitatea acestora, sau alte circumstanțe importante pentru aprecierea justă și echitabilă a prejudiciului moral efectiv cauzat.

Prin urmare, pretenția reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 50000 de lei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În corespundere cu art.96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Iar, potrivit art. 96 alin.(1¹) Cod de procedură civilă, cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă practica Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Conform materialelor cauzei, și anume a bonurilor de plată, reclamantul Nicolae Munteanu a achitat pentru serviciile juridice ale avocatului Inga Roșca suma de 9800 de lei, (f.d.110-117, Vol.I)

Ținând cont de complexitatea cauzei, faptele stabilite și volumul de lucru, instanța de recurs consideră just de a încasa parțial cheltuielile de asistență juridică suportate de Munteanu Nicolae, în mărime de 5000 de lei, care sunt reale, necesare

și rezonabile.

Or, admiterea integrală a pretenției reclamantului privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică ar fi contrară materialelor cauzei, reglementărilor legale naționale și internaționale, cât și practicii constante a jurisprudenței naționale și CEDO, deoarece doar prezența documentului de achitare de către parte, a unei sume concrete nu este suficient ca instanța, în mod automat să perceapă această sumă integral de la pârât.

Astfel, instanța de recurs consideră neîntemeiată soluția instanței de apel privind respingerea acțiunii lui Nicolae Munteanu ca fiind neîntemeiată.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiat argumentul recurentului că instanța de apel a emis decizia contestată cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din data de 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu să se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Din considerentele menționate și reieșind din solicitările invocate în acțiunea reclamantului Nicolae Munteanu precum și având în vedere faptul că, cererea de recurs este întemeiată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel cu emiterea unei decizii noi, de admitere parțială a acțiunii.

Conform art. 195, art. 258 alin. (3), art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ,

completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Nicolae Munteanu, reprezentat de avocații Inga Roșca și Vasile Tarnovschi.

Se casează integral hotărârea din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și decizia din 02 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolae Munteanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Centrul Național Anticorupție cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ privind recalcularea cuantumului pensiei și repararea prejudiciului moral și se emite o decizie nouă, prin care:

Se admite parțial acțiunea depusă de Nicolae Munteanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Centrul Național Anticorupție cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ privind recalcularea cuantumului pensiei și repararea prejudiciului moral.

Se anulează deciziile Casei Naționale de Asigurări Sociale, oficiul Buiucani nr. 93/2018/72543 din 10 ianuarie 2019, nr. 93/2019/33049 din 19 martie 2019 și actul administrativ individual defavorabil materializat prin scrisoarea nr. M-272/19 din 18 februarie 2019, emis de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Se obligă Casa Națională de Asigurări Sociale să emită o decizie nouă privind admiterea cererii înaintate de către Nicolae Munteanu la 06 decembrie 2018, cu stabilirea pensiei pentru vechime în muncă în temeiul prevederilor art. 13 lit. b) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993.

Se încasează de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul lui Nicolae Munteanu cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

În rest, pretențiile reclamantului Nicolae Munteanu se respins ca fiind neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Victor Boico

Nina Vascan